

Soạn bài Thực hành Tiếng Việt trang 17 (Chân Trời Sáng Tạo)

Câu 1 (trang 17 SGK Ngữ văn 6 tập 2)

Trả lời

Từ ngữ trong ngoặc kép	Nghĩa thông thường	Nghĩa theo dụng ý của tác giả
thảm thiết	vô cùng đau đớn, thống thiết	đau đớn
trùm sò	kẻ cầm đầu nhóm người xấu, vô lại	kẻ ích kỉ, luôn tìm cách thu lợi cho mình
thu vén cá nhân	tìm cách thu gom, vơ vét làm giàu cho bản thân	tìm cách thu gom, vơ vét làm giàu cho bản thân
làm giàu	tích lũy tiền bạc, của cải	tích lũy cả một gia tài đồ chơi là các viên bi
võ đài	nơi diễn ra cuộc đấu võ của các võ sĩ	nơi diễn ra cuộc đấu giữa các chú dế
cao thủ	võ sĩ mạnh mẽ hơn hẳn người khác, luôn chiến thắng	chú dế mạnh, li đòn, không sợ bất kì con dế nào
ra giang hồ	bước vào nơi toàn cách võ sĩ, với nhiều trận chiến	bước vào môi trường cạnh tranh với các chú dế khác với những trận đánh liên hồi
trả thù	làm hại cho kẻ đã gây nên đau khổ, bất hạnh cho mình	làm Lợi phải khóc và mất mặt vì mất đi chú dế mạnh
cử hành tang lễ	tổ chức tang lễ, chôn cất người đã mất	tổ chức sự kiện tạm biệt, chôn cất chú dế

Câu 2 (trang 18 SGK Ngữ văn 6 tập 2)

Trả lời

Học sinh tham khảo câu sau:

Hùng là "cầu thủ" xuất sắc nhất của đội bóng đá trường em

→ Dấu ngoặc kép dùng để nhấn mạnh bạn Hùng đá giỏi và hay như một cầu thủ bóng đá chính thức.

Câu 3 (trang 18 SGK Ngữ văn 6 tập 2)**Trả lời**

Văn bản Con gái của mẹ gồm 2 đoạn:

- Đoạn 1 (từ đầu đến thiếu thốn, khô khát): nói về tình của của người mẹ dành cho con gái Lam Anh
- Đoạn 2 (từ Thương mẹ vất vả đến hết): nói về tình cảm của con gái Lam Anh dành cho mẹ

Câu 4 (trang 18 SGK Ngữ văn 6 tập 2)**Trả lời:**

Câu chủ đề:

- Đoạn 1: Bài ca có thể là lời của cô gái.
- Đoạn 2: không có câu chủ đề.

Viết ngắn:**Đề bài (trang 18 SGK Ngữ văn 6 tập 2)**

Viết đoạn văn (khoảng 150 đến 200 chữ) kể về kỉ niệm với một người thân mà em xem là điểm tựa tinh thần của mình. Trong đoạn văn đó có sử dụng dấu ngoặc kép.

Bài làm tham khảo

Kỉ niệm thời thơ ấu đáng nhớ nhất với em chính là một lần không vâng lời mẹ. Trưa hôm ấy trời nắng chang chang, mẹ dặn em ở nhà trông nhà để mẹ đi có việc. **Thế nhưng, để thỏa mãn “đam mê” trong lòng mình, mẹ vừa đi khỏi em đã chạy đi chơi điện tử.** Chơi suốt cả một buổi chiều mãi tới tối mới chịu đi về. Về đến nhà, em tìm mãi cũng không thấy mẹ đâu. Vội chạy đi tìm thì được các bác kể rằng: Trưa không thấy em ở nhà, mẹ lo nên đi tìm, đi tìm suốt cả buổi chiều cuối cùng bị sốt cao phải nhờ người đưa về. Nghe kể đến đây mặt em đỏ gay, nước mắt trực trào ra, em chạy nhanh về nhà. Mở cửa phòng mẹ, phòng tối om, em bật đèn lên, mẹ đang nằm trên giường. Em ôm lấy mẹ khóc nức nở "Mẹ ơi con xin lỗi, con làm mẹ khổ vì con quá". Mẹ mỉm cười hiền dịu xoa đầu em: "Con ngoan biết lỗi là được rồi". Một kỉ niệm tuổi thơ em đã làm cho mẹ buồn vì không vâng lời mẹ. Đó cũng là bài học nhắc nhở em rằng không bao giờ được làm cho mẹ buồn dù chỉ một lần nào nữa.

Chú thích:

- “đam mê”: đặt trong ngoặc kép với hàm ý mỉa mai về sự ham chơi của nhân vật.
- "Mẹ ơi con xin lỗi, con làm mẹ khổ vì con quá": trích dẫn nguyên văn lời thoại của nhân vật.